

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie IV klasy szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/10 podręcznika nr AZ-21-01/10-RA-1/13 „Jestem chrześcijaninem”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Kryteria w zakresie oceny celującej należy określić indywidualnie.

Ogólnie

Na ocenę celującą zasługuje uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

Uczeń:

Nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im.

Jest otwarty na grupę klasową.

Naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym.

Jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości.

Wykazuje pilność i systematyczność.

Uczestniczy w konkursach.

Dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. ŻYJĘ W PRZYJAŹNI Z JEZUSEM			
Uczeń: – definiuje, czym jest katecheza, – podaje, że w katechezie pogłębiamy przyjaźń z Panem Jezusem, – przytacza treść przykazania miłości, – podaje, że miłość jest podstawą prawdziwej przyjaźni, – wymienia wydarzenia, poprzez które Bóg objawia miłość do człowieka, – podaje, czym jest Msza Święta, – wymienia cechy Serca Pana Jezusa, – streszcza teksty biblijne (J 15,13 i J 19,34), – streszcza fragment Ewangelii – J 3,16-17, – podaje, że Pan Jezus narodził się, umarł i zmartwychwstał dla zbawienia ludzi, – podaje, czym jest modlitwa.	Uczeń: – wyjaśnia, jak można pogłębiać swoją przyjaźń z Panem Jezusem, – uzasadnia swoją obecność na katechezie, – wyjaśnia, czym jest prawdziwa przyjaźń, – określa, jak należy wypełniać przykazanie miłości w życiu codziennym, – określa, że źródłem prawdziwej miłości jest Pan Bóg, – wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, – wymienia, z jakich części składa się Msza Święta, – wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem, – stwierdza, że praktykując pierwsze piętki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem, – wymienia najważniejsze wydarzenia historii zbawienia Starego i Nowego Testamentu.	Uczeń: – analizuje tekst biblijny, – planuje wypełniać przykazanie miłości, – wyjaśnia, dlaczego człowiek zdolny jest kochać Boga, – określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, – wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej, – planuje praktykę pierwszych piątków miesiąca jako wyraz wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, – objaśnia, czym jest dzieło zbawienia, – stwierdza, że należy okazywać Panu Jezusowi wdzięczność za dzieło zbawienia, – analizuje swój udział we Mszy Świętej, – określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się, – streszcza teksty źródłowe o modlitwie.	Uczeń: – przyjmuje odpowiedzialność za pogłębianie przyjaźni z Panem Jezusem, – wybiera sposób modlitwy o wzajemną miłość wśród ludzi, – dowodzi konieczności wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego, – dowodzi potrzebę uczestnictwa we Mszy Świętej, – wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego obecność we Mszy Świętej, – podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, – przyjmuje odpowiedzialność za umacnianie więzi z Panem Jezusem, – określa sposoby wyrażania wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia, – przyjmuje odpowiedzialność za okazywanie wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia. – wskazuje, że w modlitwie jednoczymy się z Panem Jezusem, – planuje systematyczną modlitwę.

II. POZNAJĘ BOGA			
Uczeń: – nazywa Boga Stworzycielem, – wyjaśnia słowo „stworzyć”, – podaje, że Bóg jest Stwórcą świata duchowego, – podaje, że Bóg powołuje człowieka do przyjaźni, – identyfikuje Pismo Święte ze słowem Bożym, – podaje, kto jest autorem Pisma Świętego, – określa, do kogo jest skierowane Pismo Święte, – nazywa części Pisma Świętego, – określa, że wszystkie księgi Pisma Świętego stanowią jedność, – wymienia okoliczności, w jakich słuchamy słowa Bożego, – streszcza przypowieść o siewcy, – podaje znaczenie słowa „Ewangelia”, – wylicza autorów Ewangelii, – ilustruje dobry uczynek względem bliźniego.	Uczeń: – streszcza biblijny tekst o stworzeniu świata, – streszcza sceny biblijne z udziałem aniołów, – uzasadnia potrzebę wdzięczności Bogu za aniołów, – streszcza biblijny opis mówiący o stworzeniu człowieka, – uzasadnia, dlaczego Pismo Święte jest nazywane księgą miłości Boga do człowieka, – wylicza Księgi Nowego Testamentu, – wymienia skróty niektórych ksiąg biblijnych, – ilustruje przypowieść o siewcy, – wyjaśnia potrzebę uważnego słuchania słowa Bożego, – objaśnia, w jakiej postawie słuchamy i czytamy Ewangelię podczas Mszy Świętej, – streszcza fragment Ewangelii o powtórnym przyjściu Chrystusa, – uzasadnia potrzebę okazywania miłości bliźnim.	Uczeń: – wymienia etapy stwarzania świata według Księgi Rodzaju, – redaguje modlitwę do Anioła Stróża, – wskazuje sposoby okazywania przyjaźni Panu Bogu, – podaje nazwy wybranych ksiąg Pisma Świętego i ich autorów, – wyjaśnia, w jaki sposób powstawała księga Pisma Świętego, – streszcza naukę św. Pawła o słowie Bożym (1Tes 2,13), – wyjaśnia, na czym polega jedność Pisma Świętego, – klasyfikuje wydarzenia biblijne Starego i Nowego Testamentu, – podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, – uzasadnia potrzebę szacunku wobec Pisma Świętego, – wylicza, z jakich elementów składa się liturgia słowa, – wymienia etapy formowania się Ewangelii, – wymienia wydarzenia biblijne, w których Bóg objawiał się człowiekowi, – identyfikuje czas Sądu Ostatecznego z przyjściem Chrystusa w chwale, – wyjaśnia, w jaki sposób Bóg objawia swoją chwałę.	Uczeń: – wybiera sposoby troski o świat stworzony, – planuje troskę o stworzony świat, – nazywa anioły duchami czystymi, – wyjaśnia sens słów: „obraz i podobieństwo Boże”, – określa, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, – uzasadnia potrzebę poznawania Objawienia Bożego, – stosuje odpowiednie zasady przy samodzielnym posługiwaniu się Pismem Świętym, – wnioskuje, że jedność Pisma Świętego wynika z Objawienia Bożego, – planuje czytanie i rozważanie słowa Boże, – wskazuje na potrzebę częstego korzystania z Pisma Świętego i rozważania jego słów, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego słowo, – wskazuje na związek Pisma Świętego z życiem, – planuje częstą lekturę Pisma Świętego – wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werset w perykopie biblijnej, – uzasadnia związek między słuchaniem słowa Bożego i właściwą postawą życia, – charakteryzuje poszczególnych Ewangelistów, – planuje żyć Ewangelią na co dzień, – planuje w życiu kierować się przykazaniem miłości.
III. PYTAM, W CO WIERZĘ			
Uczeń: – definiuje słowa: miłosierdzie, sprawiedliwość, przebaczenie, skrucha, żal, – podaje, w jakim sakramencie spotykamy się z miłosiernym Bogiem Ojcem, – podaje, że wiara jest warunkiem zbawienia, – identyfikuje postać biblijnego Tobiasza z człowiekiem wiernym Bogu i miłosiernym wobec bliźnich, – ilustruje, w jaki sposób można okazać pomoc bliźnim, – streszcza opowiadanie biblijne o Danielu, – wymienia, cechy rodziny Machabeuszy, – ilustruje, w jaki sposób może dawać	Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego Boga nazywamy miłosiernym Ojcem, – definiuje słowo: „wiara”, – streszcza tekst biblijny: Mt 16,13-19, – ilustruje, co może uczynić, by wzrastać w wierze, – objaśnia, w jaki sposób Tobiasz okazywał wierność Bogu i miłość bliźnim, – wyjaśnia, dlaczego Daniel jest przykładem silnej wiary w Boga, – streszcza wydarzenie biblijne o rodzinie Machabeuszy, – wskazuje, że Machabeusze byli wierni Bogu aż do śmierci, – opowiada o cudzie uzdrowienia sługi setnika, – definiuje słowo: „cud”, – rysuje symbole adwentowe, – streszcza tekst biblijny zapowiadający	Uczeń: – charakteryzuje warunki sakramentu pokuty, – uzasadnia potrzebę żalu i skruchy za popełnione zło, – określa, jak postępuje człowiek wierny Bogu, – określa, jaki powinien być człowiek wierny Bogu, – wybiera sposoby służenia innym, – wylicza przymioty wiary, – wyjaśnia, czego uczy heroiczna wiara Machabeuszy, – objaśnia, w którym momencie Mszy Świętej wypowiedziamy słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien”, – charakteryzuje wiarę setnika, – określa, jakim czasem jest Adwent dla każdego z nas, – identyfikuje Jana Chrzciciela z ostatnim prorokiem Starego Testamentu, który	Uczeń: – planuje systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty, – proponuje sposoby troski o rozwój wiary, – redaguje modlitwę dziękczynną za łaskę wiary, – analizuje motywy, dla których Tobiasz narażał swoje życie, – stosuje zasady wiary w Boga w swoim życiu, – dowodzi konieczności troski o rozwój wiary i jej umocnienie, – określa, na czym polega „żywa wiara”, – planuje sposoby umocnienia własnej wiary, – dowodzi, że wiara jest podstawą życia chrześcijańskiego, – planuje modlitwę o wzrost wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za przyjęte słowo Boże, – wybiera sposób naśladowania Maryi, – dowodzi konieczności troski o wzrost wiary, – ocenia swoją postawę wobec Boga w codziennym życiu, – planuje przeżyć święta Bożego Narodzenia w duchu chrześcijańskiej miłości i radości, – planuje udział w obchodach święta św. Szczepana, – dowodzi o potrzebie dawania świadectwa wiary,

świadełstwo wiary, – wyjaśnia znaczenie słowa: Adwent, – nazywa Jana Chrzciciela poprzednikiem Zbawiciela, – opowiada o wydarzeniu Zwiastowania, – podaje, że Maryja jest najdoskonalszym przykładem wiary, – opowiada o narodzeniu Pana Jezusa, – streszcza biblijny opis męczeńskiej śmierci św. Szczepana, – podaje, że Trzej Mędrcy ze Wschodu oddali cześć Panu Jezusowi, – wymienia imiona Trzech Mędrców ze Wschodu, – podaje, że wiarą odpowiadamy na miłość Pana Boga.	narodziny Jana Chrzciciela, – wylicza modlitwy, w których rozważamy wydarzenie Zwiastowania, – wyjaśnia, jak należy przygotować się na spotkanie z Jezusem w Eucharystii, – rysuje symbole świąt Bożego Narodzenia, – podaje okoliczności męczeńskiej śmierci św. Szczepana, – wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, – ilustruje przykłady świadectwa wiary, – stosuje poprawnie określenia: świadectwo wiary, męczennik, – wylicza dary, jakie Trzej Mędrcy ze Wschodu złożyli Panu Jezusowi, – streszcza ewangeliczny opis pokłonu Trzech Mędrców ze Wschodu, – objaśnia, jak wzmacniać swoją wiarę, – używa poprawnie terminu: „wiara żywa”.	przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, – wyjaśnia, w jaki sposób powinniśmy przyjmować słowo Boże, – określa, dlaczego powinniśmy wierzyć Bożemu słowu, – objaśnia sposoby okazywania posłuszeństwa woli Bożej, – uzasadnia potrzebę właściwego przygotowania się do spotkania z Jezusem w czasie Bożego Narodzenia, – wylicza znane tradycje związane ze świątami Bożego Narodzenia, – wyjaśnia znaczenie narodzenia Pana Jezusa dla człowieka wierzącego, – wskazuje na potrzebę podtrzymywania tradycji i obrzędów świątecznych w rodzinach, – charakteryzuje postać św. Szczepana, – objaśnia, co oznaczają poszczególne dary złożone przez Trzech Mędrców, – wyjaśnia, dlaczego Święto Trzech Króli nazywamy też uroczystością Objawienia Pańskiego, – określa swoje zadania wypływające z wiary.	– wybiera sposób modlitwy za misjonarzy, – planuje modlitwę w intencji misji, – wybiera sposób wzmocnienia swojej wiary.
--	--	---	--

IV. UCZĘ SIĘ KOCHAĆ PANA BOGA I LUDZI

Uczeń: – identyfikuje Dekalog z przykazaniami Bożymi, – definiuje termin: przymierze, – ilustruje treść jednego z przykazań Bożych, – definiuje słowo „cud”, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do głoszenia Jego nauki, – rozróżnia uczynki miłosierdzia, – rysuje jeden z uczynków miłosierdzia, – streszcza tekst biblijny opowiadający o wydarzeniu Ostatniej Wieczerzy, – streszcza tekst biblijny, opisujący wydarzenie umycia nóg Apostołom przez Pana Jezusa, – streszcza tekst biblijny opowiadający o modlitwie Pana Jezusa w Ogrójcu, – streszcza tekst biblijny, mówiący o śmierci Pana Jezusa.	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polegało przymierze zawarte z Mojżeszem, – objaśnia treść Dekalogu, – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – podaje, że Maryja wzywa nas do wypełniania woli Pana Jezusa, – wyjaśnia termin: apostołstwo, – rysuje jeden z uczynków miłosierdzia, – wymienia sakramenty ustanowione podczas Ostatniej Wieczerzy, – nazywa Eucharystię ucztą miłości, – wymienia przymioty służby, – wyjaśnia treść przykazania miłości, – podaje, że powinniśmy wypełniać wolę Bożą w codziennym życiu, – wyjaśnia słowa modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu, – określa, co znaczy pełnić wolę Boga, – wskazuje przykłady pełnienia woli Boga w codziennym życiu, – podaje, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest wyrazem największej miłości Boga do człowieka.	Uczeń: – charakteryzuje, czym są przykazania Boże dla ludzi, – wskazuje przykazania odnoszące się do Boga i do bliźniego, – wybiera sposób realizacji przykazań Bożych, – wyjaśnia, czego zapowiedzią było przymierze zawarte z Izraelitami, – wyjaśnia słowa Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, – określa, kiedy człowiek pełni wolę Boga, – opowiada o powołaniu uczniów i wybraniu apostołów, – wskazuje, że uczynki miłosierdzia są znakiem miłości wobec człowieka i Boga, – wybiera sposoby okazania wdzięczności Jezusowi za dar Eucharystii, – uzasadnia potrzebę modlitwy za kapłanów, – określa, jak naśladować Pana Jezusa, który jest wzorem służebnej miłości bliźniego, – wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu, – wskazuje, w których słowach Modlitwy Pańskiej prosimy Boga o to, abyśmy potrafili pełnić Jego wolę,	Uczeń: – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – dowodzi odpowiedzialności wynikającej z przymierza chrztu świętego, – uzasadnia, że wypełnianie przykazań jest wyrazem wiary i posłuszeństwa Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie woli Bożej, – wybiera sposoby apostołowania w świecie, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar bycia uczniem Jezusa, – wybiera sposoby realizacji Chrystusowej nauki poprzez uczynki miłosierdzia, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe uczestnictwo w Eucharystii, – przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie przykazania miłości, – wylicza uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy, – redaguje modlitwę do Boga Ojca, – dowodzi, że śmierć Pana Jezusa jest wyrazem miłości Boga do każdego człowieka.
--	--	--	--

		– wybiera sposoby okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość o dar odkupienia.	
V. Z JEZUSEM JESTEM W DRODZE DO BOGA OJCA			
Uczeń: – streszcza tekst biblijny, opowiadający o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – ilustruje wydarzenie zmartwychwstania Pana Jezusa, – podaje, że Pan Jezus jest przewodnikiem w drodze do Boga Ojca, – podaje, że Zmartwychwstały Pan Jezus ukazywał się Apostołom, – streszcza tekst biblijny, opisujący spotkanie Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami, – streszcza biblijny opis ustanowienia Eucharystii, – wyjaśnia, czym jest Eucharystia, – podaje, że Jezus Chrystus jest Drogą, Prawdą i Życiem w dążeniu do życia wiecznego, – streszcza tekst biblijny: J 14,1-6, – podaje, że świadcząc o Panu Jezusie, wypełniamy Jego nakaz misyjny, – opowiada o Wniebowstąpieniu Pana Jezusa, – stwierdza, że niebo jest ostatecznym celem człowieka, – podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, – rysuje symbole Ducha Świętego, – określa modlitwę „Ojcze nasz” jako rozmowę z kochającym Bogiem Ojcem, – wskazuje Autora „Modlitwy Pańskiej”, – podaje, że modlitwa jest wyrazem wiary, nadziei i miłości, – podaje, że Bóg troszczy się o każdego człowieka, – definiuje, czym jest Opatrzność Boża, – podaje, że Jezus Chrystus pomaga przezwycięzać trudności, – podaje, że słowo Boże jest podstawą życia chrześcijańskiego, – klasyfikuje, które sakramenty można przyjąć tylko raz, a które można przyjmować wielokrotnie, – identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa,	Uczeń: – nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – definiuje słowo: „Pascha”, – przytacza słowa Pana Jezusa skierowane do świętego Tomasza, – podaje, kiedy Pan Jezus ustanowił sakrament Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego Jezusa nazywamy Drogą, Prawdą i Życiem, – określa, co należy czynić, by osiągnąć życie wieczne, – wyjaśnia, dlaczego misje są jednym z najważniejszych zadań Kościoła, – określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła, – podaje, że Pan Jezus pomaga nam osiągnąć wieczne szczęście w niebie, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus wstąpił do nieba, – identyfikuje ogniste języki, wiatr i gołębicę z Duchem Świętym, – opisuje działanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, – podaje, że „Modlitwa Pańska jest wzorem modlitwy chrześcijanina”, – wymienia prośby zawarte w „Modlitwie Pańskiej”, – objaśnia, dlaczego modlitwę „Ojcze nasz” nazywamy „Modlitwą Pańską”, – wyjaśnia, dlaczego „Modlitwa Pańska” jest wzorem modlitwy chrześcijanina, – definiuje, czym jest modlitwa wstawiennicza, – określa sens i wartość modlitwy, – używa poprawnie terminu: Opatrzność Boża, – stwierdza, że Bóg czuwa nad każdym stworzeniem, – przytacza tekst biblijny: Mt 11,28, – stwierdza, że każdą trudność łatwiej przetrwać z Chrystusem, – streszcza przypowieść o domu na skale, – określa, jak postępuje człowiek roztropny, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie, – definiuje, czym są sakramenty, – wymienia sakramenty święte,	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polega świętowanie Wielkanocy, – opowiada o liturgii Wigilii Paschalnej, – określa, jakimi słowami Pan Jezus ustanowił sakrament pokuty, – określa, jaką obietnicę dał Pan Jezus tym, którzy będą spożywać Jego Ciało, – wybiera sposób, by podziękować Panu Jezusowi za dar Eucharystii, – uzasadnia, że przez zaufanie Chrystusowi można osiągnąć niebo, – przytacza słowa Pana Jezusa – Mt 28,19-20, nazywane nakazem misyjnym, – wybiera sposób zaangażowania się w sprawy misji, – streszcza tekst biblijny, mówiący o Zesłaniu Ducha Świętego, – charakteryzuje poszczególne prośby „Modlitwy Pańskiej”, – redaguje krótką modlitwę, – streszcza biblijny tekst, mówiący o uwolnieniu św. Piotra z więzienia, – objaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o człowieka, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za opiekę, – rysuje, w jaki sposób okazuje wdzięczność Bogu za Jego opiekę, – wyjaśnia, dlaczego wszelkie trudności trzeba powierzyć Chrystusowi, – wyjaśnia, co oznacza sformułowanie „dom zbudowany na skale” w odniesieniu do życia chrześcijanina, – dowodzi, że chrześcijanin powinien swoje życie budować na fundamencie słowa Bożego, – określa sakramenty święte jako drogę życia i świętości, – wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, – wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, – wybiera sposób realizacji przyrzeczeń wakacyjnych, – uzasadnia potrzebę modlitwy w czasie wakacji.	Uczeń: – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego, – planuje systematyczny udział we Mszy Świętej, – uzasadnia, że Msza Święta jest najważniejszym spotkaniem chrześcijanina z Jezusem Zmartwychwstałym, – planuje spotykać się z Panem Jezusem w Eucharystii, – dowodzi, że Eucharystia jest dla chrześcijanina zadatkem życia wiecznego, – planuje częste i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej, – planuje spełnianie dobrych uczynków w codziennym życiu, – projektuje plakat pod hasłem: Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem, – ocenia swoją postawę w świetle nakazu misyjnego, – redaguje modlitwę w intencji misjonarzy, – wskazuje na postawę wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc w naszym dążeniu do nieba, – planuje osobistą modlitwę do Ducha Świętego, – określa sposoby współpracy z Duchem Świętym, – ocenia swoją postawę w czasie modlitwy, – planuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę, – redaguje modlitwę o pomoc Boga w rozwiązywaniu problemów, – planuje roztropne postępowanie, oparte o słowo Boże, – planuje częste korzystanie z sakramentów świętych, – planuje swój udział w procesji Bożego Ciała, – planuje wakacyjne spotkania ze Stwórcą.

– podaje, że uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem. – podaje, że w czasie wakacji powinniśmy żyć w jedności z Panem Bogiem, – wyjaśnia, o czym nie wolno zapomnieć w czasie wakacji, – wskazuje, że wakacje są czasem wolnym danym nam od Boga.	– przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu, – streszcza tekst biblijny, mówiący o ustanowieniu Eucharystii, – objaśnia, gdzie może spotkać się z Panem Bogiem w czasie wakacji.		
--	---	--	--